DE

EUMOTHORACE.

DISSERTATIO

UGURALIS PATHOLOGICA,

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

GRATIOSI

DICORUM ORDINIS

IN

NIVERSITATE LITERARIA

GRYPHICA

PRO SUMMIS

IEDICINA, CHIRURGIA

T ARTE OBSTETRICIA

HONORIBUS

RITE CAPESCENDIS

E 5. MENS. IUNII ANNI 1844

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

IULIUS BRUCHAUSEN

GUESTPHALUS.

OPPONENTIBUS:

BEL, MED. ET CHIR. DR.

ESTERSCHULTE, MED. ET CHIR. DR.

CHULTZE, MED. ET CHIR. DR.

GRYPHIAE,

FRID. GUIL. KUNIKE, REG. ACAD. TYPOGR.

MANIBUS

DILECTISSIMI, SUMMOPERE
COLENDI

OLPHI GEISBERG,

SSIMO BORUSSORUM REGI A CONSILIIS RERUM
DOMINICARUM,

IATERTERAE MARITI,

BLICUM ATQUE PERENNE PIETATIS,
OBSERVANTIAE
RATIQUE ANIMI TESTIMONIUM

HASCE

LITERARUM PRIMITIAS

QUALESCUNQUE

SACRAS ESSE VULT

AUCTOR.

Pneumothorax.

thorax, Pneumatothorax, Pleuropneuma, ia; *Windgeschwulst des Brustfellsackes.*

Introductio.

priore tempore observabant medici in secan- ribus ex thorace dissecato aërem effundi us chirurgos [1]) advertebat, quod in em- peratione aër per canulam, liquido effuso, Praeterea notitiam habebant aëris effu- ae, quum pulmones costis fractis laesi ervabatur; redigebant autem hunc morbum nphysematis thoracis in ordinem emphyse- ed omnes hae observationes fortuitae non , ut vera morbi causa inveniretur, prae- um omnes pro certo haberent, fluidum e materiae decompositione natum esse. [2]) primus dixit, aërem, qui pleurae inesset, icationem fortuitam esse in raris empye- ous aut post mortem solum inveniri, sed um gravem esse statum pathologicum.

Enchirid. Anat., lib. III, cap. II.
, Oeuvres posthumes, T. III.
io sur le Pneumothorax ou les congestions gazeu- ui se forment dans la poitrine. Paris, 1803.

Sed quum anatomia pathologica tum tem-minus exculta esset et pathologiae thoracis mo-rum notiones imperfectae essent, factum est, ut in re progressus non fierent.

Sed Itard ipse hoc in morbo de puris de-positione cogitabat. Censebat enim 3), Pneumo-racem semper e phthisi occulta proficisci, aërem nasci e pulmonum collapsu, qui suppuratione c-nica efficeretur, et pure, quod nimis diu in cav-angusta retineretur, quae efficerent, ut pars stag-tis liquidi absorberetur et in aërem mutaretur.

Haec erat notio, quam medici de morbo nos-habebant, usque ad Laenneci tempora (a. 1816), veram eius naturam definivit et Pneumothoracem nosologiam recepit. Inde exempla permulta a m-cis clarissimis collecta Laenneci sententiam firmarunt.

§ 1.
Definitio.

Nomine Pneumothoracis (πνεῦμα, aër, θώ-pectus, thorax) comprehendimus quamque aëris c-lectionem in pleurae cavitate, ita ut aër solus liquido coniunctus adesse possit. Si aër solus est, affectio vocatur Pneumothorax str. s. si-simplex, si simul cum eo liquidum quoddam Hy-pneumothorax aut Pyothorax, seu aquosum

---

3) L. c. et Laennec, Traité de l'Auscultation mediate. P-1837. T. II, p. 552.

ı liquidum in pleura aëri admixtum est; s nomen Pneumothoracis duabus his affecditur.

§ 2.

Causae.

nothorax raro est affectio primitiva, sed ex aliis morbis nascitur.

ıem ducit Pneumothorax:

ibus quam plurimis e tuberculo cocto aut [4]), quae in bronchum aut ramum bronı et in pleuram exit, quare saepissime in invenitur. De his observarunt Laennec[5]),), Andral[7]), alii;

ritide chronica[8]), quae cum puris formaɔniuncta est: invenitur aut perforatio puruel pulmonum vel thoracis parietum aut emica ratione e liquido nascitur [9]). — rigo post illam e tuberculo creberrima est; chara pulmonum superficiali[10]), quae et per pleuram exit. Haec materia pu-

morbi.

:s anatomico-pathologiques sur la Phthisie. Paris,

médicale. Paris, 1824.

l. c. obs. XXXIX.

y, specielle pathol. Anatomie, B. II, p. 46.

l. c. obs. XV, XVII.

ondon Medical Gazette for Novemb. 1843, p. 161.

trida secundum leges chemicas decompo
secernitque aeris copiam;

4. e gangraena pleurae, quae profecta est e
factione et secretione liquidi in hanc membr
effusi [11]);
5. e sanguine, qui in pleuram effusus secernitur
6. e pulmonum abscessu aut ex abscessu gla
larum bronchialium, qui per pleuram exeun
7. e mollito pulmonum cancere, quem comi
ulceratio pleurae [14]);
8. e pleurae perforatione, quae nascitur e b
chectasi [15]);
9. e cysta hydatidarum in pulmonibus sita,
pleuram dirumpit [16]);
10. e cystis hydatidarum [17]) aut abscessibus
patis, qui diaphragma perforant et aer
pectus transmittunt;
11. e ventriculi [19]) aut coli transversi cancere,
pus diaphragma penetrat;

---

11) Laennec, l. c. obs. XLIV, p. 626.
12) Littre.
13) Valleix, Guide du Médécin pratiq. Paris, 1843. T.
p. 465.
14) Eod. l.
15) Mohr in Schmidt's Jahrbüchern XXXV, 52, 54.
16) Valleix, l. c.
17) Valleix, l. c. T. II, p. 465.
18) Bulletin de la Societé anatomique, 1836.
19) Chomel im Dictionnaire de Médécin, T. XXV, p.
Valleix, l. c.

rnia intestinali diaphragmatica aut per-
ıe oesophagi in pleuram[20]);
ptione unius aut plurium periphericarmm
ırum pulmonis in emphysemate vesiculari
ıleurae diruptione in emphysemate inter-
. et subpleurali[21]);
ı aut plaga vehemente pectori iniecto[22]),
mpressione thoracis permagna[23]), qua
dirumpitur et nonnullae pulmonis vesi-
ivelluntur;
:uris costarum, quibus et pulmones lae-
[24]);
ıcis vulneribus, per quae aër extrinsecus

numerandus est ille casus, si Pneumo-
operatione empyematis nascitur, quippe
ıër per canulum in pleurae saccum in-
r.
ıves[25]) narrat de casu quodam: cum

l. c. — Valleix, l. c.
ɩy, spec. pathol. Anatomie, B. II, p. 56.
l. c. T. I, p. 350.
, Thèse inaugurale. 1826, No. 17.
Dublin Journal, Sept. 1840, No. 52, p. 152.
ɩy, l. c. p. 56.
er.
'son, med. observ. and inquir. by a Society of
London. T. III, p. 73.
der mediz. Zeitschr. von Roser und Wunderlich,
, Heft IV, p. 522.
Notizen, B. XVII, p. 318.
ournal No. 16.

peripneumonia per sex horas Pneumotho[...] signa fuisse coniuncta, deinde autem decess[...]

Quaecunque causa est, qua Pneumoth[...] oritur, tamen aër *aut* extrinsecus in pleuram i[...] sive per vulnus aut fistulam, quae thoracis par[...] perforant, sive per bronchos vulneratos aut [...] rosas pulmonis perforationes, sive ex cavitate [...] cina, quae aërio fluido est completa, si qui[...] vulnus aut ulcus accesserit, quo simul e. g. ven[...] culi et diaphragmatis parietes divelli possunt, [...] separatur intra thoracem e liquidis diversis ibi [...] sis, nempe sanguine, pure, materia gangraenos[...]

Praeterea autem aër, ut plures [26]) perhib[...] e morbosa exhalatione procreari potest, neque [...] ferri debet ad telae vulnerationem; qua ratione L[...] nec [27]) dicit, praecipue Pneumothoracem e ple[...] tide acuta originem ducere.

Ill. Baum casum Pneumothoracis observ[...] quem clarissima symptomata indicaverunt. In s[...] cando cadavere, quum pungeret thoracem, imme[...] aëris copia effusa est. Pulmones quidem tuber[...] abundabant, quae non erant mollita, neque in supe[...] ficie pulmonis perforationis signum apparuit, quam[...] vis insufflatio adhiberetur.

---

26) Piorry, Dictionnaire des sciences médicales, T. XLIII, p. 3[...]
Andral, l. c. T. II, p. 517, et Cours de Pathologie inte[...]
Bruxelles, 1837, p. 207.
Fabre, Dictionnaire des dictionnaires de médecin. Bruxell[...]
1841, T. IX, p. 492.
Graves, System of Clinical Medecine. Dublin 1843, p. 782 [...]

27) Laennec, l. c. T. II, p. 556.

autem sententia ab aliis[28]) reiicitur.
sa morbi pendet, utrum in sinistro an acis latere Pneumothorax inveniatur: si ulmonali oritur, saepissime in làtere si- bservatur, et Louis[29]) tradit, se octo ctasse, quorum septem in latere sinistro ace affecti essent. Quae tamen proportio est. Saussier[30]) memoriae tradit, se 81 e Pneumothorace, qui e phthisi exor- borantes, quorum 51 in sinistro, 25 in utroque latere affecti essent, de reli- dicit.

§ 3.

Symptomata.

cribendis symptomatibus reputandum no- m Pneumothorax cum perforatione pul- losa sit coniunctus, an aër e liquido, inest, separetur, an e morbosa pleu- halatione ortus, an e vulneribus extrin- s profectus sit.

umothorax cum perforatione pulmonum unctus est, symptomata apparent haec: r vehementissimus in quodam thoracis

handl. über Percussion und Auscultation. Wien. 292.
. c. T. II, p. 481.
bei Laennec, l. c. p. 480, not.
c. T. II, p. 476.

loco pungit, quocum coniunctus est sensus, in pectore aliquid divellatur aut aër effundatur. Morgagni [31]) rem illustrat hoc exemplo: „Is immodicas equitationes, aliasque corporis diu exercitationes cum aliquamdiu in sinistra tho parte eum sensum habuisset, qui esse sine compressione non poterat, ibi tandem sensit disrumpi sibi vas quoddam."

Casum memoratu dignissimum tradit Loui „*La malade éprouva, tout à coup, du côté gauche la poitrine une sensation pareille à celle, qui produite par un gaz qui aurait circulé de bas en dans toute cette partie du thorax; en même la respiration devint extrêmement génée, il des défaillances incomplètes, et presque aussitôt douleur très vive derrière la mamelle gauche*

Aliud exemplum profert Stokes [33]).

Sed dubitari nequit, quin aër, qui per nes in thoracis cavitatem effunditur, hoc symp efficiat.

Ab initio dolor est vehementissimus, sed rumque, si symptoma alterum, dyspnoea, au relaxat; neque e perforationis magnitudine, neque copia materiae effusae pendet. Rarissime autem

2. Dyspnoea celeriter crescit et cum anx et pressione coniuncta est. Hoc symptoma sen

---

31) De sedibus et causis morborum. Venet. 1762, epist.

32) L. c. obs. XLI, p. 461, 486.

33) Dublin Journal, Sept. 1840, No. 52, p. 152.

ɟferri potest ad aëris collecti copiam et
tem, qua aër colligitur.

morbi, dum dolor praevalet in latere
ɟrgo, sed semper ita ut ad latus sanum
ıt, sed dum dyspnoea illum superat, in
cto aut in tergi parte, quae spectat ad
aegroti cubant [34]).

erea omnia symptomata acutae pleuritidis
ıccedunt [35]).

ssima autem signa sunt physicalia, quibus
ıs Pneumothorax non accurate dignosci

ıplificatio lateris affecti eique coniuncta cor-
io [36]) et diaphragmatis depressio. — Tho-
affecta amplificatur saepe pluribus lineis,
ad 2″: costae tum erectae, intervalla
s latiora et eminentia, musculi intercosta-
ınt. Saepius respirationis motus minuun-
etiam, quum usque parietes extenduntur,
Sed ubi Pneumothorax per longum tem-
extensio partis thoracis affectae mutatur,
ı aëris effusi aut augetur aut minuitur et
potest, ut latus affectum angustius fiat,
ad certum quendam gradum pervenerit
es compressi nondum ad volumen, quod
sint amplificati.

ister in Schmidt's Jahrbüchern XLI, 34.
l. c. p. 475.
morbi.

Cordis situs mutatur, id quod eo magis cog... potest, si Pneumothorax latus sinistrum tenet. ... sans enim auditur dextra sterni parte et sub ... dextra mammae papilla[37]). Diaphragma dep... tur[38]) et cum hepate sulcum format, id quod ... simplice hepatis hypertrophia fieri non potest.

Abercrombie invenit hepar in latus sinistr... delatum ventriculumque ad perpendiculum situm.

4. Sonus tympaniticus et sonus percussionis ... tallicus. — Si pectus percutitur, qua parte affe... est, clarior sonus atque plenior exauditur, quam ... bona valetudine gaudet, nisi pulmo ad pleuram ... stalem adhaeret. Sonus simul copia effusi aëris ... getur, clarior et denique tympaniticus fit, qui ab... si thoracis parietes sunt valde extenti. In h... pneumothorace aut pyopneumothorace, in q... liquidum, quod in pleura cum aëre coniunctum ... tenet locum infimum, sonus tympaniticus evane... eodem loco, quo liquidum adest, et obtusus fit. ... diverso aegroti situ pendet, quod locis thoracis ... versis tympaniticus sonus et obtusus auditur. Q... ad hanc rem attinet, non assentire possumus Sk... dae[39]) sententiae, sonum percussionis et sub liqu... planitie etiam tympaniticum esse; sed censemus ... num percussionis in confinio liquidi et aëris muta...

---

37) Davy, l. c. p. 269.
Historia morbi.

38) Davy, l. c. p. 274.

39) L. c. p. 293.

nque ille sonus percussionis metallicus *ique, hydropneumatique, Piorry)* auditur, non tam clarus est, ut eminus accipi posille casus accedit, quo auscultatio cum est coniungenda[40]).

iscultatione in Pneumothorace instituta mus, sonum respiratorium valde minui, abesse, aut sonum obtusum et dubium qui e longinquo exoriri videtur et in solo ulmonis radice percipi potest, quae res habet, si pulmonum pars ad pleuram haeret.

ivissima autem signa, quae auscultatione sunt sonus amphoricus et tinnitus metal- sonum elicere possumus, si in amphom, inanem verba facimus, hic autem si acum in vas vitreum iacimus, et fere ualis in quibusdam liberorum crepundiis uibus fides metallica parvo cylindro pulitus metallicus vero non permanet: nunc unc crescit.

orum pars[41]) contendit, haec tantum in othorace ita sese habere simulque oporra cum bronchis sit coniuncta, quam sen-

c. p. 292 seq.
l. c. p. 647.
. p. 240, 485.
c. p. 378.
l. c. p. 244.
ten, Cyclopaedia of Practical Medecine, T. III.

tentiam nos quoque sequimur. Pars [42]) contra ce- set, his conditionibus ad procreandum tinnitu metallicum opus non esse, eumque etiam in Pne- mothorace simplice, pulmonibus non perforat. audiri.

Si per fistulosam perforationem simul cu aëre liquidum in pleurae cavitatem effusum est, i venimus:

7. Si aër simul cum liquido in pleurae sacco exi stit, quod in hydropneumothorace, usitatissima Pneu- mothoracis forma, fieri solet, et truncus repente quassatur, fluidi pulsus ad thoracis parietes audi- tur. Sonitum similem elicere possumus, si lagenam, quae ex parte fluido impleta est, concutimus. Jam Hippocrates non ignorabat succussionem, ad quam adhibendam hoc instituit [43]): „In sella firma collo- cato, cumque alter eum ex humeris apprehenderit tu ipse eum concutito aurem costis admovens, u noscas, quanam ex parte sui significationem praebeat."

Idem symptoma etiam Morgagni [44]) et multi alii veteres scriptores [45]) commemorant.

---

42) Skoda, l. c. p. 131 seq.
Williams, Diseases of the chest., p. 119.

43) De morbis, lib. II, p. 258, 318. Edit. Kühn.

44) L. c. epist. 16, 36.

45) Fontana pater, Obs. anat. med. 30, 38.
Buchner, Acta Nat. Curios. T. VI, obs. 50.
Mauchart, ibidem, Art. VII, obs. 100.
Wolff, ibidem, T. V, obs. 25.
Th. Willisii opera omnia, Sect. I, cap. 13.
Ambroise Paré, Oeuvres d', liv. VI, chap. 10. Edit. Mal- gaigne.

d hoc signum interdum quidem, attamen e, invenitur in permagnis excavationibus tuis, quae ex parte liquore completae et summonibus vicinae sunt. Laennec[46]) confitenc casum ab effusione liquoris in pleuram ula bronchiali coniuncta non posse distingui, us ab initio non diligenter sit observatus. le ait, clarissimum fluctuationis sonum in iis quorum stomachi aëre extenti sint, quorumnci concutiantur, si paullo antea biberint. errorem facile vitare possumus, aurem inad pectus et ad stomachi regionem admo-

um symptomatibus singularibus, quae memos, coniunguntur etiam generalia haec: Coeis est perturbata, facies pallida et maxime , pulsus minutus et frequens, corpus gelido obtectum. Tussis, si minor est, fatigat, tantum et quidem si semper instat, aegrogit; interdum fere abest. Sputa sunt plerumxigua et parvi momenti; sed accedit, ut fluidum eiiciatur, quo aegrotus vehementer

i Pneumothorax sine fistulosa pulmonum perne adest et e cuiusdam pleurae liquidi de comne nascitur, symptomata, quae sub 6. memos, desunt, nec unquam dolor repente accedit.

---

c. p. 589.

Idem pertinet ad eum Pneumothoracem ex exhalatione pleurae proficiscitur.

Si in Pneumothorace pulmones traumatici sis sunt laesi et ita quidem, ut communicatio pleuram et bronchos fiat, apparent omnia sympt quae exposuimus; si non est, desunt sympt quae sub 6. collegimus. — In ambobus his c pleura aëre atmosphaerico inflammata esse sol

§ 4.

Sectio.

Post mortem thoracis status idem manet. lis in morbo erat: latus affectum latius est, int tia intercostalia plana sunt; percussione idem tympaniticus editur et in Hydropneumothorace cussione liquidi plausus auditur. Praeterea situ ganorum mutatus remansit. Si thoracem aperi aër stridens vehementer effugit, de quo phaenom iam Wolfius[47]) loquitur. Sin autem una cum liquidum in thorace est et si hunc sub planitie liq superiore pungimus, ab initio defluit sine strepit sed non multo postea miscetur cum bullis et tand cum impetu quodam effunditur. Aëris invenitur mo maior, modo minor copia, inde a nonnullis usq ad 225 digitus cubicos[48]).

---

47) Act. Nat. Curios., T. V, obs. XXXIV.

48) Davy, l. c. p. 251.

nunc nullum odorem spargit, nunc male
t hydrothion, ichor gangraenosus[49]), al-
phosphoretum hydrogenicum).
erna, quam admovemus, quum aër e tho-
nditur, aut exstinguitur, aut aërem incen-
si incenditur, continet hydrothion.
y[51]) aërem collegit, et, quibus elementis
s esset, explorare studuit. Inveniebat car-
azotum auctum, oxygenium autem minutum
n esse. In altero casu, quo Pneumothorax
tem demum agnitus est, aër, e thorace
t collectus carbonei 8, azoti 92 continuit,
it neque incendi potuit. In altero casu
diversis temporibus facta simulque aër in
es reductus est[52]).

ies.	Compositio.		
	Carbon.	Oxygen.	Azotum.
Maii	7	—	93
Iulii	7,5	2,5	90
"	6	5,5	88,5
"	8	4	88
"	16	1,5	82,5

loratio 30. Iulii 12 horis post mortem in-

[53]) contendit, Carboneum non secretione

—

, l. c. obs. XLIV.
. obs. XLII.
hes physiological and anatomical, T. I, p. 249 seqq.
l. c. p. 277.
. 257.

aut exhalatione pleurae exsistere, sed respirato qui per ulceratam perforationem ingressus sit piam aut exiguitatem oxygenii, qui aëri insit, proficisci dicit, quod facilius absorbeatur ox nium, quam carboneum; id quod experiment canibus factis probat [54]).

Liquidi copia, quae pleurae inest, diversis est: quartam, tertiam, quin etiam bis tertiam tem cavitatis occupat, et cum aëris copia in ratione est. Idem olet, quod aër; serosum purulentum, sero-purulentum, prasinum aut alb raro lucidum ut pus. Louis [55]) liquidum in uno subrubicundum, turbidum simileque ei, tuberculorum inest cavitatibus, invenit.

Pleura obducta est falsis membranis, plerumque crassae, faciles laceratu, hum colore flavae sunt. Distinguuntur hae memb ab iis falsis, quae iam antea adsunt, ec albae, crassae atque densae sunt neque disrumpi possunt, et, si tubercula inveniuntur summis pulmonibus observantur. In uno casu Laennec [56]) membranas, colore nigras inv dicit, hunc colorem nigrum originem ducere e tactu nimis longo cum hydrothio, quod aëri in Etiam illae siccae reperiuntur [57]).

---

54) L. c. p. 256 seqq.
55) L. c. obs. XLIV.
56) L. c. obs. XLII, p. 621.
57) Id. l. c. obs. XXXVIII, p. 559.

um minor maiorve ulceratio in pleura ap-
ae, ut Valleix [58]) quidem censet, ex in-
s intentione aut e fluido irritante exorta
mo morbi casu Laennec [59]) vidit rimas
as in pleura, quae semper fere inflamma-
n praebet.
nes compressi et plerumque ad verte-
umnam, rarius ad thoracis partem supe-
si sunt, quae veteribus falsis membranis
ssunt. Sed quo maior est copia aëris et
quo laxior pulmonis tela, eo gravior est
, quae ad dimidiam, tertiam, quartam
partem fieri potest, quin etiam tam parvi
inventi sunt, ut vix ovi magnitudinem
et ut observatores, secundum Chomelii [60])
n, eos deletos crediderint.
ulmonibus fere semper minor maiorve nu-
ic crudorum, nunc coctorum tuberculo-
naiores tuberculorum cavitates, gangraena,
ulceribus obducta aut parenchyma com-
hepatisatum aut etiam carnificatum [62]) in-

dubio non est, quin laesio perforatione pul-
a gravissima sit, qua pleurae cavitas cum
coniuncta est. Perforatio modo lata est a

-

. 518.
bs. XLIV.
. 241.
. c. p. 251.
, l. c. p. 788.

$2'''$ usque ad $5'''$, et facile apparet, modo angu-
sima et falsis membranis tam obducta, ut, nisi
sufflatione adhibita, inveni non possit; oblitera-
etiam, cicatrice obducta aut parte pseudomemb-
nae sicut valvula clausa esse potest, ita ut aër
eam in pleurae saccum venire, sed ex ea non red-
possit. Complures autem perforationes interdum
sunt et tam multae quidem, ut superficies pulmo-
cribro exaequatur. Louis in aegrotis tractandis
quidem perforationem pulmonis invenit, sed tan-
animadvertit, pulmonibus multa perforationis
inesse [63]). Perforatio plerumque, praecipue in
qui e phthisi laborant, in superiore pulmonum
e regione fere tertiae aut quartae costae inve-

§ 5.

Diagnosis.

Si respicimus symptomata, de quibus
exposuimus, apparet, diagnosin Pneumothoracis
magnam difficultatem nobis efferre.

Transeamus igitur ad eos morbos, qui illi
les sunt, et seiungamus symptomata eorum, ut pl-
appareat, qua ratione facillime distinguantur.

Emphysema pulmonum.

Amplificatio thoracis parietum est minor, sonus
respiratorius etiam obtusior, quamvis in superfic-
audiatur, dum in Pneumothorace eminus tantum au-

63) L. c. p. 488.

itur, quin etiam plane abest. Sonus perst clarus, sed nunquam tympaniticus. e exposuimus, in emphysemate lente oriquam subito ut in Pneumothorace; dolor st; anxietas quidem ab initio emphysea est, sed non remanet. Sin tinnitus mel fluctuatio hippocratica audita est, non , quin Pneumothorax adsit; quum haec unquam in emphysemate inveniantur.

Effusio rapida pleuritica

othorace distinguatur, sufficit scire, nunmorbo sonum tympaniticum nec fluctuaocraticam, nec sonum amphoricum, nec tallicum audiri.

Angina pectoris

tus acuto dolore cruciatur, eiusque respie videtur, revera autem adest. Dolor regione praecordiorum aut brachiorum, ue distinguitur ab immensa Pneumothoatione. Accuratissime autem morbos hos possumus, si signa physica exploramus, anginae pectoris nunquam adsint.

Cavitates tuberculosae

e, sonus tympaniticus in his tantum obiam in vicinitate earum obtusus est, et is, qua editur hic sonus tympaniticus,

est collapsa, sonus respiratorius non abest. magna ex parte thoracis auditur; praeterea chus bronchialis etc. editur. Neque quid iis com est cum Pneumothorace nisi sonus amphoricus tinnitus metallicus.

Compressio aut obliteratio bronchorum nihil aliud commune habent cum Pneumoth. nisi soni respiratorii deminutionem in parte tho seu maiore seu minore.

Si dextrum thoracis latus Pneumothorac ficitur, in abdomen deprimitur hepar, quae pressio haberi potest pro hepatis tumore. vis enim omnia symptomata morbi hepatis tamen is dignosci potest, quum superficies ab nalis diaphragmatis, quod depressum eam conv reddidit, et superior hepatis convexa planit dextro hypochondrio sulcum forment, id qu hypertrophia hepatis fieri non potest, quippe in hoc morbo superficies hepatis superior con in concavam diaphragmatis abdominalem immit

Pari modo confundi non potest Pneumoth cum eo morbo, qui fit, si ventriculus, per rup diaphragmatis in thoracis cavitatem ascendens et liquido impletur; contradicunt enim signa hanc affectionem antecedunt, vomitus, sympt incarcerationis, singultus, etc.

§ 6.

Decursus.

Decursus Pneumothoracis est diversissi

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

criminis afferre; neque enim in morbi gradu, i in curatione diversa, neque in maiore minorev vitatis extensione situm est. Stokes[69]) autem tendit, quo latior perforatio, quoque celerior fistula communicatio, eo longius aegrotum vita frui; hoc enim casu aërem per bronchos fac evadere et hanc ob rem morbi impetus minus ve mentes fieri colligit.

§ 7.

Exitus.

Exit plerumque Pneumothorax in mo quam quum suffocatio thoracis compressione et tum morbi primarii progressus adducunt. Rar curatio huius morbi fit, eo, quod aër exsorbet fistula, per quam aër in pleurae saccum clauditur[70]). Ut Chomel[71]) quidem contendit, Pneu mothorax, qui pleuritidi coniunctus est, saepe sanatur.

§ 8.

Prognosis.

Prognosis praecipue ad eum morbum re debet, ex quo Pneumothorax exortus est: ple que est mala; eo melior, quo minor aëris co

---

69) Dublin Journal p. 152.

70) Laennec, l. c. p. 101.
Id., l. c. obs. XLVI.
Historia morbi.

71) Historia morbi.
L. c. p. 245.

'acilius causa cognosci levarique potest, ›ulmonum et planae superficies pulmo-. Minor aëris copia plerumque exsor-tur causa, nimirum aëris ingressus et quod si fieri non potest, aegrotus morti debet.

§ 9.

Curatio.

› Pneumothoracis plerumque a morbo, exoritur, pendet.

ia insignissima, quae ad eum ipsum spe-sunt:

guinis detractio indicatur, si simul pleu-ymptomata, et inter haec praecipue acu-dolor, apparent. Hirudinum numerus aut cucurbitulae admoventur ei loco, or accipitur; et si aegrotus satis virium sanguis e vena mittitur.

iedia derivantia. Vesicatoria et sina-cundum eventum non habent et praeterea febris impetus. Quamquam vesicatoria niuncta dolorem leniunt, tamen aegroto m afferunt, quare

rcotica remedia interna adhibenda sunt. nim initio dolorem et respirationis incom-mire et celerem aëris accumulationem in minuere valent.

Maximum effectum profert *aqua frigi*
melius *glacies* in thoracem adhibita[72]. Fr
enim non modo inflammatio minuitur, sed
aër, qui in cavitate pleurae est, ad minu
lumen reducitur. Praeterea aëris resorp
vatur, id quod etiam *infrictionibus* aroma
et *spirutuosis* efficitur.

Incitamenta in extremitatibus, manuum
dumque balnea cum sinapi mixta, friction
adhiberi possunt, quae illa remedia, de q
exposuimus, adiuvant.

Operatio, quae eo efficitur, ut thorac
rietes perforentur, — seu inter duas costa
gitur, seu secundum Hippocratis[73] doctr
costa ipsa perforatur[74] — quo, quae
nentur, effundantur, in simplice Pneumot
non est laudanda, quippe quum aër fa
quam liquidum expellatur, quare resorptio
antea efficienda est frictionibus spirituos
aromaticis, et tonicis quoque levibus in
adhibitis.

Si cetera remedia eventum prosperum
habent, dyspnoea vehementissima fit. aegr
que in vitae discrimen incidit, confugiendum

72) Historia morbi.
73) De intern. affect. cap. XXIII.
74) Davy l. c. pag. 271.

acis perforationem, qua fortasse aegrovatur aut saltem levatur.

oc remedium non est certum, si primathoracis morbus est phthisis, sin contra ud facile melius remedium inveniri potest.

er[75]) hunc morbum tractavit in 147 hoorum ad 17 sanandos hanc operationem ter quos 8 phthisi affecti erant, et unus dinem recuperavit, sed, pergit, „*il était e sa maladie consistât en des tubercules*“, succubuerunt. Reliquorum novem, qui laborabant, unus tantum mortuus est.

o Pneumothorace, qui cum fistula inter bronchos est coniunctus, curatione ostium duci potest[76]), aut natura ipsa curatiot[77]).

nec[78]) de casu loquitur, in quo post opegrotus curabatur, quamvis iniectio, quae fiebat, per ora effunderetur.

l. c. pag. 488.
l. c. pag. 101.
obs. XLVI.
g. 668.

Historia morbi.

Ericus H., rusticus, viginti duos annos na temperamento sanguineo, habitu gracili, cuius adhuc inter vivos optima gaudet valetudine. 58 annos iam nata, mortem obiit ex phthisi praeterea tres eius sorores absumtae sunt. Novembri a. 1842 ad stipendia sua merenda factus est. Sub finem sequentis mensis gravi tarrho correptus est, ad quem tollendum me menta domestica adhibuit, donec tempore pas quum morbus ingravesceret, ad chirurgum rem sese contulit. Quum denique ad tussem pleuritidis signa accederent, maxime dolor pu 28 Iunii in nosocomium receptus est, ubi medicamenta interna, venaesectio, hirudines, bitulae praescribebantur; praecipue cucurbi multum se levatum esse praedicat. Praeterea magna cantharidum emplastra thoraci iniicieba 29 Augusti tandem, quum iam phthisis ex orta esset, ex militum ordine dimittebatur. T perdurabat et saepe convulsiva et cum sputis iuncta erat. 1 Octobris Illustrissimo Baum dum sese tradidit. Tanta, ut ovi magnitudi aequaret, caverna, densis parietibus circumd in summo pulmone sinistro sita, se obtulit, ut ea sonus amphoricus acciperetur. Ill. Baum ius

Plumb. acetic. gr. β
Opii pur. gr. $\frac{1}{6}$
Sacchar. gr. x.
ulv.
tidie ter talis pulvis est sumendus.

pulveribus usque ad 20 diem Octobris c enim die mane in gravi tussis impetu gentes in sinistra thoracis parte vehe-spnoea apparuit; huc accedebat, ut e sonum sibilantem audivisse, diceret. lo post haec signa apparuerunt: acci-tergo per percussionem sonus clarus, in sinistra thoracis parte, dum respi-us toto thoracis latere et a tergo a spina sque ad diaphragma non audiebatur, utem sonus amphoricus et tinnitus me-pi potuit, quamquam tinnitus metallicus nunc rediit. Inde ab hoc tempore latus istrum valde dilatatum est, respirandi runt et ne in loquendo quidem affectum it.

dextra sterni non longe a dextra mam-pulsabat, aegrotusque in affecto solo tergo iacere potuit. Praescribebantur et Extract. Opii aquos. gr. 1 in Syrup. ris parvum cochlear, et propter vehe-22 Octobris accedentem statum gastri-cum. Thoraci cantharidum emplastra ; die 25 Octobris Inf. Digital. cum Kali

nitric. atque Aq. lauroceras. praescribebatur. usque ad diem 27 Decembris continuabatur. vero die 5 Novembris dyspnoea gravior appar venaesectio instituta est, qua aegrotus mul levatum sensit. Postridie aquam frigid sinistro latere adhiberi Ill. Baum iussit, quod camentum a nullo scriptore in Pneumothorac rapia memoratum est; quum saluberrimos e haberet per 8 dies perpetuo adhibebatur. aegrotus quotidie, quamquam lente, conva tempore natali Christi primum in publicum p potuit.

Nonnullis tamen hebdomatibus post iam ginquo, si aegrotus se ipse succutiebat. fluctuatio facile audiri poterat, sed brevi te evanuit.

Die 28 mensis Martii, quo, optima val usus, rure rediit, in sinistro latere, per pe nem sonus obtusus etiam nunc accipi poter auscultatio in tota sinistra thoracis parte pr quam in fossa supraspinata sonum bronchia amphoricum dedit. Quum thorax facile se et in loquendo vibraret, concludi poterat, effus pleuriticam cavitati inesse parvam.

Habemus igitur hunc memoratu digniss morbi casum. — In homine phthisico cav in superiore sinistri pulmonis parte inven pulmo perfractus aërem in pleurae saccum mittit, et tantam quidem copiam, ut, quum tho parietes valde dilatarentur, pulmones, id qu

ɪpirandi sono concluditur, compriman-
r in dextrum latus pellatur. Quod vero
umothoracis sola signa aderant, docet,
l minimum vel omnino nullum pus ha-
um exspectari posset, hac caverna,
onchis coniuncta et in pleurae cavitatem
at, aërem semper denuo in saccum
ectum iri, operatio suscepta non est,
remediis antiphlogisticis curabatur. Qua
n modo aër tollebatur, sed etiam ca-
is claudebatur.

VITA.

Iulius Bruchausen, ecclesiae addictus catholicae, patre Ioanne Nepomuceno, matre Catharina, e gente Lö-kampff, quos superstites pio gratoque animo veneror, natus sum Monasterii die VI. mensis Novembris anni MDCCCXVI. Primis literarum elementis instructus Gymnasium Monasteri-ense, quod tum Directore Ill. Nadermann florebat, adii, quo absoluto examineque pro maturitate rite superato per lectiones, quae in instituto Reg. medico-chirurgico habebantur, per sex semestria audivi:

Beat. Rohling: de Physice et Artrognomia;

Cel. Becks: de Zoologia et Anatomia comparata, de Bota-nice. Eundem in Excursionibus quoque botanicis secu-tus sum;

Cel. Schmedding: de Chemia et Toxicologia;

Ill. Tourtual: de Anatomia generali ac speciali, de cada-verum rite dissecandorum Arte, de Akiurgia, de Opera-tionibus chirurgicis in cadavere instituendis;

Ill. Haindorf: de Physiologia;

Cel. Wirtensohn: de Pathologia ac Therapia generali, de Materia medica;

Ill. Pellengahr: de Pathologia ac Therapia speciali, de Medicina forensi ac castrensi;

Ill. Klatten: de Chirurgia theoretica, de ossium Fracturis et Luxationibus, de Morbis venereis, de Arte fascias rite adligandi;

Exp. Bernay: de Arte formulas medicaminum rite conci-nandi; Repetitoria de rebus pathologicis et therapeuticis;

Cel. Prosect. Riefenstahl: Repetitoria de rebus anatomi-cis et chirurgicis;

Cel. Kloevekorn: de Arte obstetricia et theoret. et pract.

Tum per annum in legione decima tertia chirurgi mili-taris munus obii voluntarius sub auspiciis Ill. Klatten.

Tempore paschali a. MDCCCXL almam universitatem Gryphicam petii, cuius civibus ab Ill. Finelius t. t. Rectore

riptus et nomen meum professus apud Ill.
. Decanum gratiosi medicorum ordinis maxime
isce Viris Illustrissimis, doctissimis praecepto-

n: de Logice;
roth: de Psychologia;
r: de Physice;
d: de Chemia theoretico-practica ac organica,
gia;
e: de Physiologia, de Anatomia pathologica
a;
de Arte fascias rite adligandi, de Medicina
e Politia medica;
de Therapia generali, de Pathologia ac The-
li: de morbis psychicis, puerperarum et infan-
e obstetricia;
de Chirurgia generali ac speciali, de Akiurgia,
Fracturis ac Luxationibus, de Ophthalmiatrice.
mihi fuit in Exercitationibus operationum chir-
n cadavere instituendis.
iun.: de medicinae Historia, de Morbis pecto-
m Exercitationibus ad indaganda signa physi-
Operationibus obstetriciis in phantomate insti-
uius etiam Conversatorio medico, latino
ito, interfui;
e Ophthalmiatrice.
medico et obstetricio Ill. Berndt, in chir-
almiatrico Beat. Kneip et post eius obitum
ostea Ill. Baum ducibus usus sum.
us praeceptoribus summe colendis ac pluri-
eritis ea, qua debeo, pietate gratias quam
beboque in perpetuum.
absolutis tentaminibus et philosophico et me-
ine rigoroso, spero futurum, ut, dissertatione
ice defensis summis orner medicinae, chirur-
triciae honoribus.

THESES DEFENDENDAE.

I.

Paracentesis, si sanguis inter pleurae saccos ex-
vasatus est, non est adhibenda.

II.

Medicamen, nisi in sanguinem receptum,
efficax non est.

III.

Syphilis non semper ex contagio, verum etiam
exoriri potest.